

KRA FA LI

Kralupské farní listy

2
'25

Co číst a co přeskočit? Rozhodněte vy

Drazí farníci, nedávno jsem v televizi znovu natrefil na myšlenku, se kterou se můžeme v různých oblastech setkávat a se kterou nesouhlasím. Dotyčný hovořil o rovnosti a tuto rovnost představil jako stav, kdy každý má stejné možnosti. Hezká to myšlenka. Ale jak jí docílíme? Nakonec je asi jen jediná možnost – přizpůsobíme se těm „nejslabším“. Ono to zní tak křesťansky! Ale to rozhodně ne. Naše rovnost spočívá v naší důstojnosti – všichni jsme si před Bohem rovni – ať jsme pokřtěni, či nikoli, ať jsme muž nebo žena, ať jsem dospělý nebo dítě... Naše rovnost ale nespočívá ve stejnosti! Takový postoj pak totiž vede k tomu, že nastavujeme věci tak, aby vyhovovaly každému, aby jich každý dosáhl. Ve společnosti se s tím můžeme setkávat v mnoha oblastech...

Proč píši tento úvod? Protože je to smýšlení, které proniká i do našich životů. A konkrétně třeba ve vztahu k textům, které píši. Čas od času slyším, že toho moc píši a že lidé mé texty nečtou. Co s tím? Někdo radí, že bych toho měl psát méně. Tolik, aby si to každý přečetl (tedy princip, že velikost stravy určuje ten, kdo má nejmenší hlad a nejméně toho sní). S tím nesouhlasím. Úlohou faráře je vést farní společenství, být určitým moderátorem, má zastřešovat. Farnost, to není farář, ale to jsou všichni farníci. Farnost je dílem a úkolem všech. Všichni ji nějakým způsobem tvoří. Přičemž pochopitelně platí, že každý v daném společenství máme stejnou důstojnost a při tom své/jiné místo a svou úlohu.

Domnívám se, že k mé úloze koordinátora také patří, že se snažím dodávat

věřícím co nejvíce potřebných a žádoucích informací. Jak o pastoraci, včetně informování o tom, co se děje, tak o ekonomické situaci. A toto mi opravdu leží na srdci. Pokud chci, aby se lidé zapojovali, aby byli aktivními členy farní rodiny, pak se domnívám, že informace jsou věcí, na kterou mají právo. Jen když je člověk "v obraze", má skutečně možnost správně se rozhodovat.

Je na farníkovi, jak k informacím přistupuje. Zda je vyhledává, nebo jim nevěnuje pozornost. Je zcela na něm, jak s nimi pracuje. Já se jen snažím, aby nikdo nemohl vznést námitku, že některá potřebná informace mu nebyla poskytnuta.

Milý čtenáři, je skutečně na tobě, abys rozlišil, co je dobré, abys četl, a naopak čemu nemusíš věnovat pozornost. A k tomu nám všem vyprošuji do měsíce února Boží požehnání a dary Ducha Svatého k rozlišování.

R.D. MARTIN SKLENÁŘ

Nuže, přispěj každý hřivnou svojí

Letos si připomínáme 130. výročí posvěcení farního kostela v Kralupech nad Vltavou. Proto budeme v Krafali na pokračování připomínat některé události z historie našeho chrámu.

V roce 1878 se radní města rozhodli pro stavbu nového kostela. Ten byl spolu s budovou školy a hřbitova podmínkou k tomu, aby se Kralupy mohly stát městem.

Předkládáme Provolání rady města z 1. srpna 1878:

Občané!

Moudré pěstování a šlechtění citu náboženského jest zajisté tou nejmocnější zárukou vychování zdárné rodiny, pevným základem k trvalému blahu státu i lidské společnosti vůbec.

Símě k náboženskému vzdělání klade škola v útlé srdce mládeže, přenechávajíc pak další působení chrámu. Obec naše Kralup-Lobečská, čítajíc ku třem tisícům, většinou křesťanských obyvatelů a nemajíc křesťanského chrámu, dosud přikázána jest ku vzdálené faře Minické, což jest nám u výkonnosti bohoslužebných překážkou nemalou.

Matka, jejížto péči svěřeno jest vychování a obstarání několika dětí, zřídka může pro domácí práce do vzdáleného chrámu; otec, chtěje dojít slovem Božím zotavení duševního po namáhavé práci týdenní, musí prve konati unavující cestu,

což nejednou zbožný jeho úmysl zruší; dítky Vaše, tito pokladové nejdražší a naděje Vaše odrůstají, aniž by seznamovány býti mohly s nejdůležitějšími úkony náboženskými a při občasné toliko návštěvě chrámu ještě bývají vysazeny nehodám povětrnosti všelikým.

Pomněme jen, jak blaženým cítí se každý křesťan, srdce čistého, na blízku chrámu o svátcích výročních, když zazní hlahol zvonu a rozlehne se zpěv anjelský „Sláva na výsostech Bohu a na zemi budiž pokoj lidem dobré vůle“ a porovnejme pocit ten s pustým tichem, jaké tou dobou vládne ve všech opuštěných, chrámu postrádajících! Zda netoužíme pak po tom, míti v středu obce chrám? Uvažujíc tyto okolnosti a majíc dobro občanstva i obce na zřeteli, usneslo se podepsané obecní zastupitelstvo působiti k tomu, aby v naší tak živé a dalšího rozvoje schopné obci zřízen byl křesťansko-katolický chrám a jest přesvědčeno, že jedná dle přání občanstva veškerého.

Z té příčiny učiněny již některé kroky za přítomnosti Jeho Eminence pana kardinála a arcibiskupa knížete Bedřicha ze

Schvarcenberku, který přislíbil v záležitosti té býti obci podporou. Však především jest třeba, abychom dokázali, že i co na nás jest,

není nám chrám toliko přáním ve slovech, ale že i skutkem zřízení jeho podporovatelé hotoví jsme. Doby jsou ovšem těžké, výdělky malé; avšak dobrá vůle, již k dokonání cíle tak vznešeného šetřiti nesmíme, vše přemůže! Aby se P. T. ct. Občanstvu usnadnilo dle možnosti ku stavbě chrámu přispívati, zavádí za tím účelem podepsaný výbor subskribci a jest třeba toliko jistou část v hotovosti složit, ostatní částky, jež by se P. T. dárcové uvolili platiti, poznamenají se toliko a složí se během jednoho roku ode dnešního dne ve dvou lhůtách u obecní pokladny v Kralupech, kdeš se příjem ten potvrdí. Splacení částky jednou pro vždy ovšem vyloučeno není.

KOSTELNÍČENÍ

O prádlo je postaráno, ještě ten web...

Milí spolufarníci, Jak jste již určitě zaregistrovali, tak byla otevřena nová zповědní místnost v zádveři jižního vchodu. Prostor zádveří je upraven tak, aby se mohl rychle a pohodlně otevřít boční nouzový východ pro případ konání akcí s větším počtem účastníků. Ve zповědní místnosti je i vytápění a ovládání semaforu. Až budeme mít trochu času, tak dáme do zповědní místnosti ještě koberec, bude tam přivedena elektroinstalace s pevnou zásuvkou pro topení, instalována aretace levého dveřního křídla, aby kajcník mohl vstupovat do místnosti jen na správné straně, a bude zde umístěno klekátko s mřížkou.

Do předsíně kůru kostela bychom potřebovali umístit regály pro uložení všech věcí používaných ke stavbě betlému, dále soch a dalších drobnějších předmětů tak, aby byl prostor využit, působil uklizeně a pro uskladněné věci to bylo důstojné místo. Proto se na vás

Nuže, přispěj každý hřivnou svoji, aby mohlo započato býti dílo bohumilé „Ke cti a slávě Boží!“

V Kralupech, dne 1. srpna 1878
Frant. Beran - starosta, Jos. Řeholovský,
Fr. Staňkovský, Václav Klejzar - Radní.
Jos. Adam, P. Masner, Václav Ulrich, Ad.
Sýkora, Vác. Lad. Jodl, Jos. Fischer, Jos.
Mostek, Ant. Karban - výborové.

poznámka: zkratka "p.t." - latinsky "pleno titulo", česky "plným titulem" zastupuje výčet hodností, titulů apod. v adrese nebo v oslovení příslušnými tituly.

Zdroj: Slovník spisovného jazyka českého. - Praha: Academia, 1989. s. 691

obracíme s dotazem, zda vám někomu doma nepřekáží již nevyužívaný regál, ať kovový, nebo dřevěný. Důležitá je jeho demontovatelnost, a to z důvodů úzkého točitého schodiště.

Také vás chceme informovat o výsledku naší výzvy v minulém čísle Krafali. Ozvalo se nám několik žen. Máme tedy postaráno o praní a žehlení oltářního prádla, o praní a žehlení kalichového prádla, také o praní alb. Dále máme jednu zástupkyni kostelníků, jednu občasnou redaktorku a také jednu korektorku měsíčníku Krafali. Všem dotýčným moc děkujeme.

Stále však hledáme květináře, další zástupce kostelníků pro případy naší dovolené či nemoci, pomocníky na úklid, přispěvatele měsíčníku Krafali, nástěnkáře a někoho, kdo se postará o farní webové stránky. Prosím obraťte se na nás a přidejte se k nám. Děkujeme Vám!

IVA A MICHAL ŽYRKOVÍ
VAŠI KOSTELNÍČÍ

Co opravit, pronajmout a co prodat?

Drazí farníci, v lednu proběhlo poslední zasedání ERF. Mandát ekonomické rady je na tři roky, ta současná byla ustanovena v říjnu 2021, její mandát tedy vypršel.

Rád bych dosluhujícím členům poděkoval, konkrétně Jiřímu Šimonovi, Vladimíru Müllerovi a Jakubovi Hřňákovi. Vážím si jejich erudovanosti a jejich ochoty sloužit farnosti i toho, co pro farnost udělali.

Budu rád, když se na ně budu moci i nadále obracet a v určitých situacích je přizvat ke spolupráci a pomoci.

Dovolím si vám představit alespoň v základních obrysech fungování ERF. Ta je pomocným orgánem faráře a podílí se na hospodaření s majetkem farnosti, s péčí dobrého hospodáře. Podílí se na vytváření rozpočtu, vybírá, které opravy farnost v daném roce provede, a pomáhá také s řešením pachtů, nájmu, nebo s podpisem na žádosti adresované arcibiskupství.

Zasedání ERF jsou neveřejná. Členové rady však uvážlivým způsobem informují farníky o ekonomické situaci ve farnosti a o jejím hospodaření (rád bych, aby každý rok – v březnu nebo v dubnu - vycházel v Krafali článek o hospodaření v loňském roce a výhled pro rok nadcházející).

ERF se skládá z faráře a jím dvou až čtyř jmenovaných členů. Jednoho člena pak dodává Pastorační rada farnosti - pokud je zřízena. Až ji ve farnosti budeme mít, tak také učiníme.

V posledních týdnech jsem oslovil několik farníků s nabídkou, zda by nechtěli být součástí nové ERF. Nakonec nabídku přijali a za členy ERF

budou ustanoveni následující: Jakub Hřňák, Jan Šimoníček a Andrej Godál. Všem děkuji za jejich ochotu podílet se na ekonomickém rozvoji farnosti. A jaké jsou výzvy, které před ERF stojí? Kromě těch běžných, jako je vytvoření ročního rozpočtu a obvyklých hospodářských otázek, vidím jako důležité dvě. Rád bych vytvořil strategii farnosti, rozčlenil kostely a budovy do skupin podle významu. Podle toho bych pak rozlišoval, do kterých kostelů budeme investovat a do kterých ne. Diskuzi o tom bych rád vedl na úrovni celé farnosti, ale rozhodující slovo pak bude mít ERF. Tuto strategii bych si rád nechal potvrdil pražským arcibiskupstvím. Druhou výzvou nové ERF je řešení některých pozemků farnosti, co s nimi a jak dál. Tato otázka se táhne ve farnosti delší dobu. Neříkám, že se jí podaří vyřešit (někdy je čas i na naší straně), ale výzva to jistě je.

Drazí farníci, pokud máte jakékoliv otázky týkající se hospodaření farnosti, nebojte se na mě obrátit, případně později, až se rozkoukají, také na nové členy ERF.

R.D. MARTIN SKLENÁŘ

Boj s opeřenci má světlé vyhlídky

Od posledního článku věnujícímu se kritickému stavu přemnoženého holubího hejna na střeše kostela se hodně událo. Proto jsem se rozhodl vás informovat, jsou to vesměs potěšující zprávy. Nejprve shrnu historii kralupských holubů posledních let. Po radikálním snížení hejna na počátku milénia žil na střechách kralupského kostela jen malý počet ptáků. Potom však došlo k zasíťování nedaleké střechy DDM, která byla holuby velmi oblíbená, před nedávnem se rozjela přestavba pivovaru, kde holubi ve velkém počtu hnízдили, a minulý rok došlo k zahájení přestavby bývalé výměňkové stanice sídliště V zátiší. I tam tito ptáci dlouhá léta přebývali a hnízдили. Všechny změny v širším centru města vedly k tomu, že se několik menších holubích hejn spojilo v jedno velké, kostelní. Počet jeho ptačích příslušníků se pohybuje mezi 550 a 650 kusy. Jen na jedné straně lodi kostela jsem napočítal 202 nocujících ptáků. Přespávají na žlabech i v nich, (tam také stavějí hnízda), na sněhových zábranách a na hřebeni kostelní lodě, dále pak na dvoupatrové ozdobné římsě pod korunní římsou kostelní věže, na parapetech oken ve zvonovém patře věže (kde i hnízdí), na patrové římsě a erbech na věži, na parapetech oken schodišťové věže a v kružbách velkých novogotických oken. V menší míře přebývají na kamenných okrasných prvcích kostela a na střechách kaple a sakristie. A teď ty zprávy, které přinášejí naději: Při geodetickém zaměření kostela kvůli projekčním pracem pro obnovu krovů a střešní krytiny kostela jsme zjistili, že dvoupatrová římsa věže je ve výšce pouhých 34 m. To radikálně změnilo

situaci, jelikož do této výšky dosáhne automobilová plošina o zdvihu 45 m i s překlenutím šířky historické chodníkové dlažby okolo kostela. Tato plošina je pouze na dvounápravovém podvozku a tedy vyhovuje dovolenému zatížení nové silniční dlažby okolo kostela. Po tomto zjištění jsme začali opět jednat na odboru dopravy městského úřadu a na technických službách města, podali žádosti a nyní již máme rozhodnutí o zvláštním využití pozemku před kostelní věží pro umístění automobilové vysoko-zdvižné plošiny i s nabytím právní moci. Jsme dohodnuti s firmou na opatření proti ptactvu, která nastoupí v březnu, kdy venkovní teploty umožní aplikaci tmelů pro fixaci hrotů. Další dobrou zprávou je, že město Kralupy nad Vltavou již najala firmu na odchyt holubů. Díky iniciativě zastupitelky města a ředitelky kralupské Charity se město rozhodlo zřídít městský holubník, který bude sloužit k regulaci holubí populace ve městě. Nyní se hledá prostor pro jeho umístění. Dalším opatřením je rozmístění informačních tabulek, které budou informovat občany o zákazu krmení holubů. Využijeme také lešení při opravě střechy kostela a necháme instalovat další protiholubí opatření na celou stavbu kostela. Jen nástřešní dešťové žlaby nebudou moci býti ochráněny, jelikož jsou příliš mohutné pro instalaci jakéhokoliv protiholubího systému, při zachování průchodnosti pro jejich čištění. Všechna popsaná řešení budou sice účinná až v delším časovém horizontu, ale myslím si, že už za rok touhle dobou se nám citelně uleví.

Ušima vstupuje do srdcí a do života

Drazí bratři a sestry, v minulém čísle jsme se začali věnovat bohoslužbě slova. Centrální místo v ní má evangelium. Důležitost evangelia nám v liturgii vyzdvihuje i skutečnost zvláštní přípravy, a to jak služebníka evangelia (toho, kdo ho čte), tak věřících a dokonce i knihy, ze které se předčítá.

Příprava služebníka evangelia

Když uvažujeme o služebném kněžství, rozlišujeme tři jeho stupně – jáhen, kněz a biskup, přičemž plnost kněžství je ve stupni biskupa. Jáhni a kněží jsou spolupracovníci, které si ke své službě vybírá a ustanovuje.

Hlavním hlasatelem evangelia v diecézi je biskup, který k tomuto úkolu pověřuje také své spolupracovníky. Krásným způsobem je to vidět při mších svatých, kterým biskup předsedá. Před evangeliem uděluje požehnání někomu, kdo má nižší svěcení (uplatňuje se zde princip subsidiarity – službu vykonává ten „nejnižší“ postavený, který ji konat může – tedy jáhen má v četbě přednost před knězem). Princip „vyšší žehná nižšímu“ je platný i v nepřítomnosti biskupa, kdy kněz žehná jáhnovi.

Služebník evangelia se tedy připravuje na jeho četbu prosbou o požehnání a jeho přijetím. To vše se odehrává v hluboké úkloně, která vyjadřuje pokoru tohoto služebníka.

Pokud se nekoná toto žehnání (není přítomná osoba s „vyšším“ svěcením), modlí se žehnací modlitbu sám kněz „*Očisť mé srdce i ústa, Bože, abych dobře zvěstoval tvé svaté evangelium*“. Papež Benedikt XVI. v exhortaci *Verbum Domini* předkládá pro tento okamžik ještě tuto starodávnou modlitbu: „*Sešli svého Ducha utěšitele do našich duší a učiň, ať chápeme Písma, která inspiroval. Mně pak dej, ať je vykládám důstojným způsobem, aby zde shromáždění věřící z*

nich měli užitek“. To jsou slova modlitby, kterou se při každé mši svaté připravují a disponují k hlásání Božího slova.

Příprava knihy

Církev chová k evangeliu zvláštní úctu. Proto se brzy rozvinul zvyk mít pro texty evangelia také zvláštní knihu – evangeliář. Je nanejvýš vhodné, aby se o slavnostních příležitostech užívalo právě evangeliáře. Ten je přinášen již ve vstupním průvodu a položen na oltář (pokud se koná průvod a je přítomna osoba, která jej může nést). Před evangeliem je pak evangeliář s úctou vzat z oltáře a slavnostně (za doprovodu kadidla a svící, pokud se užívají) přenesen k ambonu. Onen doprovod je převzat ze starověkého císařského dvora a symbolizuje přítomnost vládce světa. Ten je v tuto chvíli přítomen ve svém slovu. Vhodné je, když průvod obchází oltář a prochází také mezi věřícími. Z ambonu kněz značí evangeliář křížem, případně ho okuřuje kadidlem. Značení křížem vyjadřuje vědomí o skutečné přítomnosti ukřižovaného a vzkříšeného Krista v našem středu, Ježíše, který bude promlouvat k shromážděnému lidu. V tuto chvíli zmiňme i to, co již přípravou není, protože se to koná po přečtení evangelia. Jeho hlasatel knihu políbí, čímž vyjadřuje zvláštní vztah a lásku k Božímu slovu. Evangeliář je pak vhodné uložit v blízkosti ambonu.

Příprava lidu

K naslouchání evangelia se připravuje také lid. A to několikerým způsobem. V první řadě je to zpěv verše před evangeliem (zvyk zpívat sloku písně je specifickou tradicí našich zemí. Pokud je to možné, je vhodnější zpívat verš). Ten věřící zpívají ve stoje a vítají jím Pána, který k nim bude promlouvat. Postoj stání vyjadřuje úctu k přicháze-

jícimu Pánu. Je to podobné, jako když povstaneme, když vstoupí do místnosti někdo vážený. Při zpěvu verše před evangeliem stojíme natočení k evangeliáři, který je přinášén k ambonu, svým postojem sledujeme procházející průvod. Při naslouchání evangeliu stojíme natočení směrem, odkud evangelium zaznívá.

V postní době je tento zpěv bez zvolání Aleluja. O výjimečných slavnostech je tento zpěv ještě předcházen zpěvem sekvence. Těchto sekvencí máme několik, ale závazné jsou pouze dvě. Všeobecné pokyny k římskému misálu k tomu říkají: „*Sekvence, závazné pouze v den Zmrtvýchvstání Páně a Soslání Ducha Svatého, se zpívají před Aleluja*“. Rovněž úvodní dialog, který vede služebník evangelia se shromážděnými věřícími, je určitou přípravou k naslouchání evangelia. Pán je skutečně mezi námi. Tento pozdrav- „*Pán s vámi*“ a odpověď „*i s tebou*“ - je rovněž nástrojem upoutání pozornosti.

I trojí značení se křížem na začátku evangelia na čele, ústech a srdci je naší přípravou na naslouchání evangeliu. Jedná se o gesto, jímž prosíme, aby hlásané Slovo osvítilo naši mysl, očistilo srdce a otevřelo ústa k Boží chvále. Je otázkou, kdy toto trojí značení se křížem dělat. Zda již při slovech „*slova svatého evangelia...*“, jako vyjádření toho, že chceme tato slova jakoby „vpít“ do naší mysli, do našich úst a do našeho srdce, anebo zda se jimi značit až po naší odpovědi, s tím, že si ještě intenzivněji uvědomujeme, v jakém postoji vůči hlásanému slovu jsme, že chceme o něm

premýšlet, vyprávět, uchovávat v srdci. Poslední, co se týká přípravy lidu, je zvolání „*Sláva tobě, Pane*“. Jedná se o reakci

na oznámení knihy, z níž bude evangelium hlásáno. Toto zvolání je tak vlastně vyznáním, že slyšením živého Božího slova nás zahluje Boží sláva. Ušima slyšené Boží slovo vstupuje do srdcí a do celého mého života. Nejsem jen vnějším posluchačem, ale jsem tím, kdo slovo uvádí do praxe.

Na závěr můžeme citovat ze Všeobecných pokynů k římskému misálu: „*Předčítání evangelia je vyvrcholením bohoslužby slova. Liturgie učí, že je třeba prokazovat nejvyšší úctu. Zdůrazňuje ho totiž před ostatními čteními zvláštními poctami: ten, kdo má evangelium předčítat, připravuje se na to požehnáním nebo modlitbou; věřící společným zvoláním uznávají a vyznávají, že je mezi nimi přítomen Kristus a že k nim promlouvá, a proto mu naslouchají vstoje; evangeliáři se prokazují zvláštní projevy úcty*“.

R.D. MARTIN SKLENÁŘ

Měsíčník pro potřeby farníků vydává Římskokatolická farnost Kralupy nad Vltavou, Chmelova 212, 278 01 Kralupy nad Vltavou, Číslo 2/2025 vydáno 2. 2. 2025 v nákladu 110 ks. Tisk: Farní úřad Kralupy n. Vlt. | Příspěvek na tisk 10Kč. Číslo připravila redakce a uvedení autoři. redakce: R. D. Martin Sklenář, Iva a Michal Žyrkovi, Magdalena Čechlovská a Ovce. Připomínky, náměty a fotografie poslejte na casopis.farnosti@gmail.com Uzávěrka 20. dne v měsíci. Elektronická verze na www.farnostkralupy.cz foto titulní str. kostel v Minicích - Michal Žyrek,

str. 8 Člověk a víra - Lucie Horníková, str. 14 Hospodářské Noviny - Pepa Dvořáček. Poslední strany a str. 2, 5 - fotky z letošního koledování pro Tříkrálovou sbírku v Kralupech, v Nelahozevsi, ve Velvarech a dalších místech.

Farářova vášeň a dokonalý čtverec

A jeжда.

Včera večer psala velvarská šéfka, že chce skládat nové číslo Krafali a ovčí reportáž nikde. Tak jsem hnedka nastarovala kopytka a začala to cvakat na klávesnici. Ten čas tady na faře tak letí, že jsem si ani nevšimla, že už je zase konec měsíce a uzávěrka na krku. Určitě jste zvědaví, co jsem tady na faře pro vás zase vyšpionila. Tak jdeme na to.

O vánočních svátcích tu byl klid. Ale než ten klid začal, tak tu měli poslední spolčo starého roku naši mládežníci a do toho tu měly přespávačku děti. No lidičky, to jste neviděli. Tady to hučelo jako v úlu na jaře. Děti se na večer přesunuly dolů do herny a učebny. Naší mládeži a Žyrkounům, protože ti jsou také mladí (chi, chi), přijela vítaná návštěva, mládež z Roudnice a Neratovic. No měla jsem co dělat, abych je na svých kopytkách spočítala. Nakonec jsem zjistila, že ta horda čítala dvacet čtyři hlav. Učebna byla plná. Žyrkouni vařili čaje, smažili palačinky a nosili to tomu stádu, protože v ten den bylo na faře palačinkobraní. V životě jsem neviděla takovou kopu palačinek! Mladí se seznamovali, diskutovali, pak se rozprchli po faře a hráli nějakou hru po dvojicích, prostě šrumec. Řeknu vám, že jsem byla nakonec ráda, když se přesunuli na závěrečné modlitby do kostela a zůstaly tady jen děti.

V kanceláři je teď od prosince taky rušno. Dělalí se tu výběry dodavatelů, píšou se tu žádosti o dotace, smlouvy o dílo a dodatky k pachtovním a nájemním smlouvám. No kolikrát tu mám strach, že mě tady ty dva úředníci dočista zaházejí papíry. Kdyby to aspoň bylo seno! A ten randál od klávesnic mi už taky leze na nervy. Vysedávají tady skoro každý den až do večera. Uf, už aby to bylo všechno hotovo a alespoň ten pan Cihlička vyrazil zase do terénu. A nebo radši ne. Ať raději nikam nejezdí. On se pak často

vrací nešťastný a ustaraný, protože vždycky zjistí, že mu zase do nějakého kostelíka zatéká, nebo že se někde objevila nějaká trhlina a podobně. Já se pak na tu hromádku neštěstí nemůžu koukat. Ale teď vám musím napsat o jednom nabitém lednovém víkendů. Začalo to v sobotu farním plesem neratovické a kralupské farnosti. Hodně se o tom tady mluvilo. Jak jsem zaslechla, tak i přesto, že je to pěkná akce, tak se zatím moc vás kralupáků plesu nezúčastňuje. Ale řeknu vám, že podle toho, co jsem tu zaslechla, tak je to škoda. Bylo to zase prý moc pěkné. Ples se konal ve Zlonínském dvoře, což je nově rekonstruovaná restaurace s krásným prostorným sálem. Všechno je prý nově vybavené a je to velmi příjemné místo. Dobře tam vaří a nabídka je prý veliká. Taky bych se tam chtěla podívat, ale Žyrkouni mě s sebou nevzali, prý tam ovce nesmí. No ale mohli mě propašovat v tašce, já bych jen vykukovala a všechno pěkně monitorovala. Taky bych si ráda poslechla tu kapelu, prý velmi pěkně hrála a samé taneční písničky. Ach jo, to je ovčí život, nikam mě pořádně nevytáhnou, přitom jsem tak společenská.

Otec Kováč z neratovické farnosti se prý plesu tentokrát nemohl ze zdravotních důvodů zúčastnit, tak ples zahajoval a požehnal náš pan farář. Byla prý i úžasná tombola, bylo v ní plno krásných cen, a to včetně pozvánek farních rodin k sobě na večeři, oběd nebo třeba opékání buřtů na zahradě. Jestli to ještě nevíte, tak vám musím prozradit jedno tajemství: Náš pan farář je vášnivý hráč plesových tombol. Jakmile je někde na plese, tak vždycky podlehne. Prý to nevydržel ani tohoto večera a vyhrál slavnostní několikachodový oběd u jedné z rodin neratovických farníků. Hned se prý domluvili na skladbě slavnostního menu.

A já budu zase sedět na faře. Hmm. Taky vám musím prásknout, že mládežníci z plesu dorazili na faru někdy okolo jedné ráno. Přivezl je farář a samozřejmě mě zase probudil tou svou plechovkou, co brblá jako traktor a já pak čučela do zdi a marně počítala ovečky, zatímco si všichni pěkně pochruovali. Ale ráno měli mládežníci co dělat, aby stihli mši svatou, vůbec se jim z teplých spacáků nechtělo.

Když už se konečně vypakovali, tak jsem si oddechla, že bude zase klid. A najednou před polednem rámus, spoustu hlasů. „Do prkenný vohrady, co se to zase děje? Mě se nic dopředu neřekne.“ Tak vám ten šrumec pozoruju se zapnutým dvojitým odposlechem, tedy mými citlivými oušky, a co neslyším. Sešlo se tu na patnáct farníků na farní oběd. A takové akce se mi líbí, jeden si naplní pěkně bříško, a ještě se toho plno dozví. Ne abyste si o mě mysleli, že jsem snad nějaká drbna, to nééééé. To by vás ani ve snu nenapadlo, že ne? Mám prostě ráda, když mám trochu přehled. To je všechno. No, ale dost tlachání a zpátky k obědu. Podávala se vynikající bramboračka. Musela být moc dobrá, protože se plno lidí přidávalo, stejně tak i stroganoff s rýží, který byl jako druhý chod. Jako moučník ke kávě se podávalo cukroví a bábovka. Lidičky se bavili a baštili a já měla radost, když jsem si všimla, že otec Martin byl veselý a spokojený. Pak se hrály deskové hry a mooc se povídalo. Bylo to fajn. Farníkům se ani nechtělo domů, když se před třetí hodinou končilo.

A myslíte, že už jsem měla klid? Ale kdepááák. Večer zase přišli mládežníci a bavili se o ekumenickém týdnu a o rozdílech mezi katolíky a evangelíky a společně se pomodlili za jednotu křesťanů. A také se dohodli, že pozvou svoje evangelické kamarády někdy na spolčo. Jo, a taky jsem se na spolču od mladých

dozvěděla zajímavou věc. Víte, že je letos speciální matematický leto počet? Číslo 2025 je totiž dokonalý čtverec: $45 \times 45 = 2025$ a taky součtem všech kostek jednociferných čísel: $1^3 + 2^3 + 3^3 + 4^3 + 5^3 + 6^3 + 7^3 + 8^3 + 9^3 = 2025$. To jsem vůbec netušila, a to nejsem na matiku hloupá.

Ať vám je teploučko a heboučko, jako v ovčí vlně.

VAŠE OVČA
REPORTÉRKA KRAFALI

UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU

Dopln do textu správná slova a obrázek vybarvi!

Marie s Josefem šli do Jeruzaléma do _____. Nesli s sebou malého _____, protože bylo zvykem Hospodinu obětovat dvě _____. Najednou k nim přišel starý muž, jmenoval se _____. Byl to prorok a dlouho toužil dítětko uvidět na vlastní oči. Vzal Ježíška do rukou a řekl: „Tohle dítě bude _____ pro všechny národy!“ Byla tam také stará žena, jmenovala se _____. Také ona se radovala a _____, že viděla _____.

Protože Simeon v chrámu nazval Ježíše „světlem světa“, posvěcují se v tento den při bohoslužbě _____.

Chystáme Den míru. Aktivita pomáhá

Už to budou tři roky, kdy k nám začali utíkat před válkou lidé z Ukrajiny. Jsou to dnes naši sousedé. Nesou si v sobě své osudy, stále prožívají, co se děje v jejich zemi, pro kterou je bolí srdce. Snaží se zde žít, vychovávat v míru a bezpečí své děti. A provázat se s místní komunitou.

Pořádají proto občas veřejné komunitní akce, jako třeba již třetím rokem Ukrajinské tradiční Vánoce. Ty byly letos v kralupském kostele 5. ledna: zpívali ukrajinské koledy, s dětmi zahráli a zatančili vánoční příběh, připravili pohoštění pro návštěvníky.

Ukazují svoji kulturu, chtějí navázat dialog, být vstřícní.

V těchto aktivitách je podporuji. Myslím, že je důležité, aby se zapojovali aktivně do komunity, aby hráli divadlo, připravovali programy pro děti, pro ostatní, žili. Lidé si myslí, že se jim snažím pomáhat. Ano, věřím, že aktivita jim pomáhá zvládat jejich nelehkou situaci. Ale chci je především podpořit, aby ukázali, co v nich je, jaký obrovský potenciál se v nich skrývá. Že jsou pro nás obohaceni. Je moc dobře, že jsou mezi námi a zaslouží si, abychom je přijali. Proč? Ten, komu se takto snažím pomoci, jsou Češi. Myslím, že je mezi námi hodně lidí, kteří našim ukrajinským sousedům přejí vše dobré. Přesto se ale mnoho lidí spokojilo se "strpením uprchlíků na našem

území" a jiní (taktéž bohužel mnozí) je vidí jako přítěž nebo vůči těmto lidem dokonce vystupují. Tento omezující postoj nám zabraňuje, abychom poznávali a využili potenciál těchto lidí. Ochuzujeme se o jejich přínos. A o vztahy. Samozřejmě mi budete oponovat spoustou příhod, které dokazují, jak chybují, jak jsou nedo-konalí. Ano, jsou občas (stejně jako já) vybíraví, někdy se jim třeba nemusí líbit práce, kterou dělají,

PROJEKT KALINA

*Pojďte s námi zpívat
a prosit za mír na celém světě*

*Приєднуйтеся до нас.
співати і молитися за миру
всьому світу.*

Den míru

День миру

16. 2. 2025 od 17h

*Kostel nanebevzetí Panny Marie a Sv. Václava
Kralupy nad Vltavou*

*Hudební, taneční, výtvarný program
a pohoštění připravují:*
*ukrajinská komunita, mladá lidé z kralupské farnosti,
Období sboru a další hudebníci a zpěváci.*

*Zpíváš, hraješ, tančíš?
Pojď s námi připravit program!
Info na tel.: 731 574 580*

někdy jim nejde učit se jazyk, jsou unavení, líní. Umí se hádat, stěžovat si a někdy (stejně jako já) zakřičí na své dítě. A pak se také někdy chovají divně (a my nechápeme, že je to reakce na stres, na válečné trauma). Ne, nejsou bílí. Ale my taky ne. Cesta k vzájemnému soužití nevede výčitkami. Cestou není ani zavírání očí. Ta cesta je ve vzájemném objevování, poznávání, pochopení. A příležitostí je třeba společně prožívání komunitních událostí, kdy se sobě podíváme do očí, promluvíme spolu pár slov, podáme si ruku a nevědomky prolamujeme svoji zatvrzelost, lhostejnost, dáváme šanci pocítit vzájemné sympatie a pozitivní postoje. Nyní připravujeme na 16. února v kralupském kostele Den míru. Společně prosby za mír. Není to žádný svátek. Termín je symbolicky k (téměř) tříletému výročí ruské invaze na Ukrajinu. Snažíme se, aby se do příprav zapojily různé místní skupiny. Připravujeme s farní mládeží zpěvy Taizé, zatančí ukrajinské děti s paní choreografkou Annou Popovich, zazpívá Období sboru z Nelahozevsi a další kralupští zpěváci,

FRANTIŠEK WANDROL

Aby lidi nebyli zlí, sprostí a oškliví

Představujeme dalšího mladého muže z našeho společenství, který se připravuje na život z eucharistie:

Jsem František Wandrol, je mi 8 let a bydlím v Nelahozevsi. Mám 3 sourozence a chodím do 2. třídy. Rád jezdím na koloběžce, rád cvičím a počítám, jezdím na výlety. Každý den se modlím - rád, baví mě to. Večerní modlitbu nikdy nevynechám. *(A rozhodně ji ani nešidí, je pro mě osobně velmi inspirující, snaží se vyjádřit opravdu veškeré své myšlenky. Ovšem k nelibosti svých sourozenců, kteří by ocenili stručnost - poznámka maminky).* Děkuji

spolu s ukrajinskou mládeží připravujeme dramaturgii a tanec. Děti z DDM pro nás připravují výstavu svých obrázků a chceme interaktivní formou vytvořit i společné výtvarné dílo přímo na místě s návštěvníky akce. Nebude chybět občerstvení a malý dárek domů. Myslím, že akce bude hezká pro rodiny.

Pokud byste se chtěli zapojit do přípravy Dne míru, ozvěte se mi na telefonní číslo 731 574 580.

Ukrajinské tradiční Vánoce i Den míru probíhají v rámci projektu Kalina, který realizujeme za podpory Nadace Via a Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) z daru vlády Spojených států amerických. Děkuje. Další akce v projektu jsou třeba výstava v Městském muzeu v Kralupech s názvem Útěk, která bude dokumentovat útěk Ukrajinců před válkou. Připravujeme ji na 6. března a budou se na ni vázat zajímavé diskuse jak pro studenty, tak pro veřejnost. V dubnu pak nabídneme workshop ukrajinských písní pro místní zpěváky, taktéž v muzeu.

PETRA WANDROLOVÁ

za to, co se ve dne stalo a modlím se za to, co chci. Třeba za svého stařečka, aby byl zdravý, za tátu. Modlím se za mír. A aby lidi nebyli zlí, sprostí a oškliví. Myslím,

že lidi by se měli modlit hlavně za ostatní, za svoje rodiče. V kostele mě baví, když zpíváme, když jsme v kolečku nebo když nosím oběti.

Říkal jsem "ano" a bylo to krásné

Pokračujeme v nepravdivém seriálu, ve kterém přinášíme informace o duchovních, kteří působili at' už jako jáhni nebo kněží v naší farnosti. Otec Edwarda Walczyka se nám nepodařilo kontaktovat, jeho příběh jsme poskládali z citací z novin.

Otec Edward Walczyk působil v Kralupích od roku 2000 do června 2004, poté ještě tři roky jako výpomocný duchovní. Nyní působí v Římskokatolické farnosti u kostela sv. Bartoloměje v Praze Kyjích.

Začátky Walczykova působení byly neobvyklé. "Neznám mnoho případů, kdy by někdo přišel do cizí země a po dvou měsících se ocitl ve farnosti, kde sice nemohl být farářem, protože ještě nebyl vysvěcený, ale zároveň dostal materiální zodpovědnost za několik dalších farností," vzpomínal v roce 2018 na své kralupské začátky pro Hospodářské noviny.

Po vysvěcení, které proběhlo v Česku, se začal starat o osm farností, z nichž některé jsou dnes sloučené, o 13 kostelů a tři městečka. "Byl jsem takzvaně bohatý farář, to by se mi v Polsku nestalo," komentoval to kněz.

Když P. Walczyk Kralupy po pěti letech opouštěl, nechal za sebou mimo jiné vybudovanou novou faru. A to měl na starosti celkem osm far, z nichž většina vyžadovala opravu. „Opravovalo se ve Velvarech, ve Veltrusích, všude... Copak by to zvládl jeden jediný farář? To Boží prozřetelnost je někdy větší než naše lidské představy o tom, co je možné. Někdy se mě lidé ptají: 'Pane faráři, jak to všechno děláte?' Říkávám: 'Neruším Ducha Svatého, aby mohl působit, a pak to funguje,'" řekl v roce 2009 pro

Katolický týdeník. Následující tři roky strávil český kněz v Římě, kde studoval katechetiku, z níž následně skládal doktorát. Během studia si prý ověřil, že je knězem, který má blízko k obyčejným lidem, a není typem profesora, který by prožil svůj život v knihách. Vrátil se do pražské arcidiecéze a své nové působišťe našel ve farnosti Kyje a na Černém Mostě v Praze. „Pokládám to pro sebe za ideální místo,“ prohlásil pro Katolický týdeník. Hezkou vzpomínku na své kralupské působení řekl pro magazín LP- Life: "Čeština je těžká. Nemluvíím perfektně, mluvím, řekněme, slušně. Záleží to hodně na únavě, a také na dobré náladě. Učil jsem se češtinu vlastně za pochodu, po dvou měsících v Praze na semináři v Dejvicích jsem byl poslán do Kralup a tam jsem začínal ve farnosti, aniž bych češtině rozuměl. Tak jsem se usmíval a říkal: 'Ano'. To bylo krásné období, protože všichni byli šťastní. Pak jsem začal rozumět a říkat: 'Ne'. To už bylo horší období. (smích) Ale vzpomínám si, že Kralupy byly opravdu krásným místem. Měli jsme se tam moc dobře, zažil jsem tam hodně krásných chvil a dodnes vzpomínám, že to bylo úžasné."

KOMUNITNÍ CENTRUM

MOSTY

PROGRAM na měsíc ÚNOR 2025

středa 5. února - VYTVARNÉ DÍLNY - Vyroba přání na Valentyna

- od 10 do 11 h

čtvrtek 6. února - CESTOVATELSKÁ PŘEDNÁŠKA - Ekvádor

- historie, umění a kultura
- rodilý mluvčí - s překladem do čj
- od 18 h

sobota 8. února - CHARITNÍ BENEFIČNÍ PLES

- od 19h
- Velvarská Založna (Velvary)

úterý 11. února - COUNTRY VEČER - Zachvat upřímnosti

- od 18 h

středa 12. února - KERAMICKÁ DÍLNA pro děti i dospělé

- od 10 do 11 h

pátek 14. února - MOZKOHRA TKY - Bingo/kviz

- od 10 h

středa 19. února - VYTVARNÉ DÍLNY - Vyroba šperku

- od 10 do 11 h

pátek 21. února - WORKSHOP - Vyroba bločku/knižky

úterý 25. února - RADY DO ZAHRADY - Pěstování zeleniny na balkóně

- od 18 h

středa 26. února - KERAMICKÁ DÍLNA pro děti i dospělé

- od 10 do 11 h

Místo konání: Kavárna Řígrovka: Říegrova 173/4, Kralupy nad Vltavou
(*keramické dílny* v keramické dílně (1. patro), *vytvárné dílny* v kavárně)

e-mail: komunitnicentrum@nasefarnost.cz
tel: 724 170 798

Spolufinancován
Evropskou unií

MAS Kralupy

Charita
Kralupy n. Vlt.

ÚNOR

2025

Ne	2.2.	po mši sv.	Farní káva	Kralupy nad Vltavou - fara
St	5.2.	po mši sv.	Společenství modlitby a sdílení	Veltrusy - u Nováků
Čt	6.2.	19:00	Biblická hodina	Velvary - centrum Kostka
So	8.2.	19:00	Ples Charity	Velvary - Záložna sál
Ne	9.2.	po mši sv.	Farní výlet	Novákovi - Kokořínsko
St	12.2.	po mši sv.	Společenství modlitby a sdílení	Veltrusy - u Nováků
Čt	13.2.	19:00	IVN - setkání, konzultace	Kralupy nad Vltavou - fara
Ne	16.2.	po mši sv.	Farní oběd	Kralupy nad Vltavou - fara
Ne	16.2.	17:00	Den míru	Kralupy nad Vltavou - kostel
St	19.2.	po mši sv.	Společenství modlitby a sdílení	Veltrusy - u Nováků
Čt	20.2.	19:00	Společenství mystagogie	Kralupy nad Vltavou - fara
Čt	27.2.	14:30	Setkání seniorů	Kralupy nad Vltavou - fara
Čt	27.2.	19:00	Synodální skupinka	Kralupy nad Vltavou - fara

Koledníků chodilo méně, byli marod

"Potkávám na ulici lidi, kteří mi říkají, že to naše koledování bylo moc fajn, abychom k nim zase zavítali a neza pomněli na ně. A to je moc dobré," dělí se o své dojmy z letošního tříkrálového koledování Eva Klementová, jedna z asi dvaceti organizátorů, kteří se letos zapojili do Tříkrálové sbírky pro kralupskou Charitu. Eva je vedoucí Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež, které sídlí v suterénu kavárny Rígrovka. S dětmi chodí vinšo vat a vybírat do kasiček už deset let. "Vyšla jsem někdy 2. nebo 3. ledna a chodila, co to šlo, celý týden." Královskou skupinku sestavovala různě, z dětí z "nízkoprahu", nebo jí své ratolesti půjčovaly maminky z farnosti. Občas se sešly jen dvě děti a za třetího krále se vystrojila sama (viz foto na poslední straně vpravo dole), někdy chodilo i vícehlavé stádečko dětí - o to silněji zpívaly. "Letos bylo hodně dětí nemocných, tak to bylo slabší. Dopoledne jsem si brala školkové děti, se kterými jsme šly za seniory, kteří si nás objednali, nebo jsme stáli ve velkých obchodech. Se staršími koleduju odpoledne, nejraději chodím po domečkách, tam nás už vyhlízejí," popisuje Eva. Za léta koledování má i několik osvědčených místech: jedno je před lékárnou v Nerudově ulici naproti poště,

pravidelně také jezdí k Aeru u Odoleny Vody. Eva Klementová chápe tříkrálové vinšování i jako příležitost přiblížit lidem činnost kralupské Charity. "Beru to jako osvětu," směje se zřejmě nejvýkonnější ze všech tříkrálových organizátorů na Kralupsku.

Během tříkrálového týdne, který začíná okolo 6. ledna, chodilo po Kralupech najednou i 10 skupinek koledníků. "Když do ulic vyrazily děti ze ZŠ a MŠ Movere, byly jich plné ulice v centru Kralup," říká Marcela Marhanová z Charity. Odhaduje, že se do koledování zapojilo asi 40 skupinek. "Bohužel se nám poslední roky nedaří oslovit nové vedoucí skupinek, kteří by byli ochotni vzít pokladničku a vyrazit do ulic. Ale jsme moc rádi, že naši koledníci se nám každý rok vrací a znovu a znovu věnují čas a energii koledování." Kromě Kralup se koledovalo ve Velvarch, v Zákolanech, v ulicích Minic, ve Veltrusech i v Nelahozevsi. "Jsme velmi rádi, že jsme dostali možnost koledovat také např. na Letišti Václava Havla v Praze, v ÚJV Řež, v Aeru Vodochody a pozvání jsme dostali také z IBG. A již tradiční jsou pro nás štace do Lhotky u Mělníka a Kozomína. Nelahozevsi prošel tříkrálový průvod s živými zvířaty, koledovalo se i v kralupském kostele." Na otázku, kde jsou lidé nejštedřejší, odpověděla mluvčí charity šalamounsky: "Je štedřejší ten, kdo má dostatek a dá nám 2000 Kč, nebo ten, kdo sám nemá a hodí nám do pokladničky 20 Kč? Když bychom to vzali, kde jsme vykoledovali nejvíce v přepočtu na počet obyvatel, tak je vítěz určitě Lhotka u Mělníka" (přes 12 tisíc Kč/330 obyvatel). A na co peníze, kterých se na kralupsku vybralo 290 tisíc korun, půjdou? "Pro nás na Charitě Kralupy je nyní prioritou vybudování a otevření denního stacionáře pro seniory a dospělé, takže naše část je určena sem". (red)

